

A) Amterne gøres til Valgkredse, der har Ret til lige saa mange Kandidater, som der nu er Valgkredse i Amtet.

B) Hvert Parti saavel som Løsgængerne opstiller saa mange Kandidater, som man ønsker! De opstillede Kandidaters Navne optrykkes paa Stemmesedlen samlede i Partigrupper — eventuelt en Løsgængergruppe — og Vælgeren sætter et Kryds udfor den Kandidat, han (hun) ønsker valgt. Det vil da være let at optælle: a) hvor mange Kandidater hvert Parti (eventuelt Løsgængerne) har Ret til, og b) hvilke af de opstillede Kandidater, der foretrakkes af Vælgerne, idet man ved en første Optælling kun tager Hensyn til Vælgerstemmens Partifarve og derefter ved Forholdstalsvalgmaaden (den største Brøks Metode) beregner Antallet af de Partierne tilkommende Kandidater. Har et Parti da Ret til Kandidater vil de, der indenfor Partigruppen har det højeste Stemmetal, være at regne for valgte.

E) Tillægsmandaterne bibeholdes og Bestemmelsen om, at et nyt Parti skal anmeldes af mindst 10,000 Vælgere, ophæves, ligesom den bekendte Streg mellem Jylland og Øerne udslettes.

Der vil ved disse Ændringer opnaas følgende Forbedringer:

a) Partierne — og Løsgængerne udenfor Partierne — er, hvad enten de opstiller faa eller mange Kandidater, altid sikre paa at faa det Antal Repræsentanter, de forholdsmæssigt har Ret til. Fristelsen til og Nødvendigheden af Valgalliancer er dermed bortfalden.

b) Kvinderne kan lettere gøre sig gældende, idet de uden Fare for at spille Stemmer for deres Parti kan opstille kvindelige Kandidater ved Siden af de mandlige og samle deres Stemmer om disse.

c) Vælgerne bliver mere frit stillede; thi de kan faa Lejlighed til indenfor Valgkredsen at stemme paa den Partikandidat, de synes bedst om, og er ikke som nu bundne til den ene opstillede, der kan saaledes for hver enkelt menig Vælger i

Modsatning til nu virkelig blive Tale om Valg.

d) Mindretallet i og udenfor Partierne faar deres Ret til at faa en Repræsentant, saa snart de har Stemmer nok dertil.

e) Ydermere vil disse Ændringer byde udmærkede Muligheder for en videre Udvikling af Afstemningsmetoden i Retning af subsidiær Stemmeafgivning med overførbart Stemme.

Siden denne Henstilling blev udformet er der sket saa meget, at det med de 19 Amtskredse næsten synes forældet.

Nu da vi faar vort store nationale Haab opfyldt og faar Sønderjylland tilbage, nu er Tiden inde til Sammenkaldelsen af en grundlovgivende Rigsforsamling, i hvilken alle danske Mænd og Kvinder, Sønderjyderne iberegnet, kan blive repræsenteret paa en saa fyldestgørende Maade som muligt. Men saa er det ikke værd at blive staaende ved de 19 Amtskredse, saa maa hele Landet helst blive 1 Kreds med Forholdstalsvalg eller endnu bedre Fri-Valgret.

Fik vi det, vilde de i den omtalte Henstilling i Punktum a, b, c og d fremhævede Fordele i langt højere Grad gøre sig gældende, end om man kun reducerede til 19 Kredse.

Men kan man egentlig med Billighed forlange, at vore Politikere skal foreslaa noget saa radikalt og for mange af dem selv saa skæbnesvangert, naar Vælgerne i saa ringe Grad synes at interessere sig derfor.

Mon det ikke var paa Tide, at „D. K.“ „flyttede Støtterne længere ud“ og optog et Arbejde for denne for Kvindevalgrettens Frugtbarhed saa vigtige Sag.

Aarhus, 25. Novbr. 1918.

Hulda Petersen.

D. K.s Historie.

—o—

I de senere Aar har jeg ofte tænkt paa, at en af de allernærmeste og smukkeste Opgaver for D. K. at tage op til Foreningen kan fejre 50 Aars Jubilæum i 1922, maatte være at faa skrevet en 2. Del af D. K.s Historie for de sidste 10 Aar. Jeg har dog stadig tænkt, at Fællesstyrelsen sikkert i Tide vilde opfordre Fru Lemche til

at skrive denne 2. Del af Historien, ligesom jeg ogsaa har ment, at der var andre af D. K.s Medlemmer, der var nærmere til at komme med denne Opfordring end jeg.

Anledningen til, at jeg skriver disse Ord nu, er den Artikel, der stod i forrige Nr. af Bladet: *De mange og — de rigtige*. Af den fremgaar det nemlig, at Fællesstyrelsen endnu ikke har truffet nogen Bestemmelse i saa Henseende.

Det er beskæmmende for alle os, der er Medlemmer af D. K., at de 1800 Eksemplarer af D. K.s Historie gennem 40 Aar som udkom i 1912, ikke for længst er udsolgt.

Det første, jeg foretog mig, da jeg i 1912 kom med i Arbejdet for D. K., var at anskaffe mig den Bog. Jeg var den Gang saa ukendt med Forholdene, at jeg bestilte Bogen gennem vor Boghandler i Stedet for gennem D. K.s Hovedkontor. Jeg fik den ogsaa efter lang Tids Venten. Saa snart jeg havde læst den Bog grundig igennem, var jeg klar over, at jeg vilde arbejde i D. K.s Tjeneste saa meget som min Tid og mine Kræfter tillod det. Jeg kan ikke forstaa, at noget Medlem af D. K. kan undvære den Bog.

Bogen er jo skrevet af *Gyrithe Lemche*, og den er saa fængslende og underholdende, saa enhver kan læse den med Interesse, og alle Medlemmer af D. K. bør læse den og bør eje den.

Maa jeg her have Loy at komme med det Forslag til alle Kredsformænd i D. K., at vi nu forsøger at faa Resten af D. K.s Historie solgt hurtigst mulig. Prisen kan ikke afskrække nogen, da den kun koster 2 Kr. og er paa 336 Sider.

Det er dernæst mit Haab, at Fællesstyrelsen vil finde, at det er en af de Opgaver, som den ikke kan afvise, at faa skrevet 2. Del af D. K.s Historie.

Der er jo sket meget i de sidste 10 Aar, ogsaa indenfor D. K.

Det allervigtigste, at vi Kvinder har faaet Valgret lige med Mændene, bør dog optages i Historien saa snart som mulig.

Der findes vist saa mange gode Billeder af Kvindernes Tog til Amalienborg 5. Juni 1915, af den ny Rigsdags Aabning og i det hele taget af Begivenhederne i den nyere Tid, saa Bogen kunde blive rigt illustreret, hvad jo vilde være meget ønskeligt.

Ligesaa synes jeg, det vilde være af stor Betydning, om der var en Beskrivelse, kortere eller længere, af al-